

Sygn. akt IV CSK 435/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa J.S.
przeciwko D.J.S. i kuratorowi zmarłego H.S.
przy udziale Prokuratora Regionalnego w B.
o ustalenie nieistnienia małżeństwa,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].
z dnia 13 marca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej D.S. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód J. S. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...], z dnia 13 marca 2017 r., w którym oddalono apelację powoda w postępowaniu o stwierdzenie ustalenia nieistnienia małżeństwa. Wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy oddalił powództwo powoda o stwierdzenie nieistnienia małżeństwa ojca powoda (zmarłego A. S.) i D. J. S..

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia prawa procesowego i prawa materialnego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że w sprawie występuje przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania określona w art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c. Zachodzi bowiem nieważność postępowania przewidziana w art. 379 pkt 4 i 5 k.p.c. Wydanie orzeczenia w niniejszej sprawie nastąpiło w składzie sędziowskim sprzecznym z przepisami prawa, a także doszło do pozbawienia powoda możliwości obrony swych praw poprzez niedopuszczenie przez Sąd dowodów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Dokonując analizy uzasadnień wyroków obu Sądów meriti, treści skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treści odpowiedzi na skargę kasacyjną, (k. 557 i n. akt sprawy, t. III), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o stwierdzenie nieistnienia małżeństwa nie występuje - wbrew stanowisku strony skarżącej - przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c. Nie było bowiem uzasadnionych podstaw do twierdzenia, że w rozpoznawanej sprawie zachodzi nieważność postępowania określona w art. 379 pkt 4 i 5 k.p.c. Jeżeli strona skarżąca wiąże nieważność postępowania z sytuacją określoną w art. 379 pkt 4 k.p.c., tj. wadliwym składem Sądu wydającego zaskarżony wyrok, to należy stwierdzić, że w toku postępowania rozpoznawczego ustalono, iż wniosek powoda o wyłączenie sędziego został zgłoszony w dniu wyznaczonej wcześniej publikacji wyroku, przy czym wniosek ten nie był w ogóle podpisany przez powoda. Z protokołu publikacji z dnia 11 kwietnia 2016 r. wynika, że Przewodnicząca poinformowała obecnych o wpłynięciu wniosku o wyłączenie sędziego. Stwierdziła, że pismo to nie zostało podpisane i wyjaśniła, że wniosek

zostanie rozpoznany na podstawie właściwych przepisów (k. 302 akt sprawy). Nie było zatem podstaw do nadania pierwotnemu wnioskowi właściwego biegu w postępowaniu rozpoznawczym i w związku z tym nie powstała sytuacja przewidziana w art. 50 § 3 k.p.c.

Treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że powód nie został pozbawiony możliwości obrony swych praw w wyniku „niedopuszczenia przez Sąd dowodów mających istotne znaczenie dla sprawy”. Sąd Apelacyjny trafnie wyjaśnił, że jako Sąd meriti jest uprawniony do odpowiedniej selekcji zgłoszonych środków dowodowych zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. (s. 10-11 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Nie obciążono powoda kosztami postępowania kasacyjnego (art. 102 k.p.c., por. s. 360-365 akt sprawy i postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 26 lipca 2017 r., k. 365 akt sprawy).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., 108 § 1 k.p.c. i §§ 4, 10 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800, ze zm.).